

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: M.K.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou, advokátkou, se sídlem Plzeň, náměstí Republiky 28*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **8. 4. 2016**, čj. **DSH/3646/16**,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 8. 4. 2016, čj. DSH/3646/16, a rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů, ze dne 22. 1. 2016, čj. MMP/016667/16, se z r u š u j í a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 13.467,- Kč k rukám zástupkyně žalobce Mgr. MUDr. Jany Kollrossové, advokátky, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

[I] Vymezení věci

Žalobou ze dne 2. 6. 2016, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“ nebo „krajský soud“) elektronickou poštou téhož dne, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, čj. DSH/3646/16 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“) a vrácení věci k novému projednání. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“), ze dne 22. 1. 2016,

čj. MMP/016667/16 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona o silničním zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedený záznam byl potvrzen.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o silničním provozu*“ nebo „*zákon č. 361/2000 Sb.*“).

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

Žalobce je přesvědčen o tom, že je aktivně legitimován k podání žaloby podle ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“), protože napadeným rozhodnutím došlo k porušení jeho práva. Současně má žalobce za to, že postupem žalovaného byl zkrácen na svých právech takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí, tedy důvod pro podání žaloby uvedený v ustanovení § 65 odst. 2 s. ř. s. Z obou těchto důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.

Dle názoru žalobce bylo v průběhu řízení závažným způsobem porušeno několik zásadních zásad správního řízení a přestupkového řízení. Jedná se zejména o to, aby úřady rozhodovaly objektivně, aby vyslyšely argumenty účastníka řízení a provedly výsledky příslušníků Policie ČR, kteří dané pokuty udělovali, a aby bylo zacházeno s účastníkem řízení spravedlivým a zákonným způsobem. Žalovaný uvedl, že úkony, které žalobce požadoval, nemohly být správním orgánem provedeny, a žalobce je měl požadovat v rámci řízení o přestupku. Žalovaný bez provedení žalobcem navrhovaných důkazů rozhodl.

Žalobce k výše uvedenému tvrzení žalovaného uvedl, že mu nemohlo být v daný okamžik na základě vypsání bloku, ze kterého jediného měl možnost vycházet, jasné, čeho se měl dopustit, jak je odůvodněno níže v této žalobě. Na základě takto vypsání bloku mu tudíž nemohl být udělen záznam bodů do bodového systému, když přesný výčet toho, čeho se žalobce měl dopustit, jakož i výčet bodů, byl žalobci poskytnut až v souvislosti s oznámením o dosažení 12 bodů, v němž byla žalobci poskytnuta jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ke kterým žalobce do té chvíle přístup neměl. Pokud by k nim žalobce měl přístup ihned po udělení blokové pokuty, dozajista by s jednotlivými tvrzeními přestupky nesouhlasil a výsledek příslušníků Policie ČR by v rámci přestupkového řízení požadoval.

Žalovaný dále ve svém rozhodnutí argumentuje tak, že je oprávněn vést správní řízení pouze ve vztahu k podaným námitkám proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče a je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru řidičů proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet

připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu č. 361/2000 Sb. Co se týká tohoto tvrzení, žalobce je toho názoru, že pokud by žalovaný opravdu poctivě zkoumal způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, nemohl by dojít k jinému závěru než, že tyto podklady způsobilé nejsou, a to především záznamy uvedené v čl. VI. této žaloby.

Žalobce opakovaně uvedl, že má za to, že nebylo prokázáno, že se dopustil přestupků, na které je v podané žalobě poukazováno.

Žalobce v této souvislosti opakovaně poukazuje na související judikaturu, a to konkrétně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, ze kterého vyplývá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení zejména posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá skutečně spáchanému přestupku apod.

Žalobce jak v řízení před prvoinstančním správním orgánem, tak před odvolacím správním orgánem namítal především to, že žádný přestupek nespáchal, příp. že jej sice spáchal, avšak zaznamenan mu byl nesprávný počet bodů, popř. záznam přestupku byl proveden nesprávně. S těmito tvrzeními byl pak příslušný správní orgán povinen se v rámci řízení o námitkách a odvolacího řízení vypořádat. Žalobce má za to, že správní orgány této povinnosti nedostály.

Ke všem uvedeným údajným přestupkům žalobce opakovaně uvedl, že nebyl Policií ČR upozorněn na to, za jaký přestupek konkrétně je mu pokuta udělována a že má takto vysokou bodovou hodnotu. V opačném případě by žalobce s udělením takovéto pokuty nesouhlasil.

Je přitom nutné konstatovat, že samotný přestupek je v zákoně č. 361/2000 Sb. označen v § 125c odst. 1 písm. k) takto: „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*“.

Je tedy zřejmé, že ze samotné citace tohoto ustanovení není zřejmé, za jaký přestupek je pokuta ukládána a řidič na základě tohoto ustanovení není schopen, a to bez své viny, správně určit množství zaznamenaných bodů.

Je pak také nutné přihlídnout k tomu, jakým způsobem je rozsah uvedených trestných bodů stanoven, když za nepřipoutání se bezpečnostním pásem příloha udává 3 body, u překročení rychlosti pouze 2 body. Je tedy otázkou, zda má spáchání přestupku takový dosah, že je nutné řidiče trestat v rozsahu 3 bodů, když v případě nezapnutých bezpečnostních pásů ohrožuje na zdraví sám sebe, nikoliv další účastníky silničního provozu. V porovnání s překročením rychlosti, kdy účastník ohrožuje na zdraví i další účastníky silničního provozu, se pak jeví být tento trest účastníkovi značně nepřiměřený. Přesto byla výše pokuty v daném případě pouze mizivá (11. 4. 2014 ve výši 200 Kč, 7. 8. 2012 ve výši 500 Kč, 18. 1. 2012 ve výši 100 Kč).

[část VI. žaloby] K jednotlivým údajně spáchaným přestupkům musí žalobce opětovně konstatovat, že se domnívá, že žalovaný se s jeho tvrzeními nikterak nevypořádal, popř. vypořádal naprosto nedostatečně.

Dne 11. 4. 2014, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb., Policie ČR Rokycany, 3 body, kterého se měl žalobce dopustit při řízení motorového vozidla značky FIAT BRAVO 1,6 l, RZ: ..., tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem v místě ulice Soukenická, Rokycany, číslo bloku na pokutu na místě nezaplacenou: FC/2013 C0882513.

V bloku ze dne 11. 4. 2014, č. C 0882513, je uvedeno, že šlo o jízdu s vozidlem bez bezp. pásů. Slovní spojení „jízda s vozidlem bez bezpečnostních pásů“ zcela jistě znamená, že vozidlo bezpečností pásy vůbec nemá. Ovšem vozidlo, kterým měl žalobce jet, bezpečnostní pásy mělo a má.

Ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., výslovně nezakotvuje přestupek spáchaný tím, že řidič není za jízdy připoután bezpečnostním pásem, není tedy konkrétním ustanovením, na základě kterého by mělo být řidiči jasné, jakého dopravního přestupku se dopustil.

Žalobci tudíž nebyla dána možnost na základě bloku správně vyhodnotit, jakého přestupku se dopustil, jelikož ani příslušné zákonné ustanovení a ani popis skutku není dostatečně konkrétní. Vůbec pak žalobce z tohoto bloku nebyl schopen bez své viny určit množství zaznamenaných bodů. V opačném případě by, jak již bylo uvedeno výše, žalobce s udělením takového bodového hodnocení ani s výší pokuty nesouhlasil.

V návaznosti na výše uvedené je nutné odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 127/2014, ve které soud konstatoval, že: *„Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“*

V daném případě musíme interpretovat zápis daného jednání jako řízení automobilu nezpůsobilého k provozu na pozemních komunikacích z toho důvodu, že vůbec nemá bezpečnostní pásy. Tento automobil byl k provozu způsobilý a pásy měl.

Žalobce má za to, že se jedná o chybné skutkové i právní posouzení jednání řidiče ze strany policejního orgánu.

V návaznosti na výše uvedenou judikaturu je nutné konstatovat, že z předmětného bloku:

1. Není jednoznačné, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, a proto nemohlo být žalobci jasné bodové hodnocení jeho jednání.
2. Jednání žalobce nebylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nemohlo být zaměnitelné s jiným jednáním.

Žalobci nemohlo být na základě vypsání bloku, ze kterého jediného měl možnost vycházet, jasné, čeho se měl dopustit. Na základě takto vypsání bloku mu nemohl být udělen záznam bodů do bodového systému, když přesný výčet toho, čeho se žalobce měl dopustit, jakož i výčet bodů, byl žalobci poskytnut až v souvislosti s oznámením o dosažení 12 bodů, kdy byla žalobci poskytnuta jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ke kterým účastník do té chvíle přístup neměl.

Dne 14. 3. 2013, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb., Policie ČR Rokycany, 3 body, kterého se měl dopustit při řízení motorového vozidla značky FIAT BRAVO 1,6 l, RZ: ... tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem v místě ulice Plzeňská, Rokycany, číslo bloku na pokutu na místě nezaplacenou: FC/2013 C0874514.

Žalobce má za to, že z vypsání bloku opět konkrétně nevyplývá, jakého přestupku se měl dopustit, neboť je pro něj nečitelný. A přestože žalovaný tvrdí, že slovní spojení je vždy jednoznačné, do dnešního dne žalobci jednotlivé pokutové bloky nebyly předloženy tak, aby pro něj byly čitelné. Žalobce je navíc přesvědčen, že jestliže v daný den na daném místě byl, pak byl bezpečnostním pásem připoután.

Je tedy opět nutné konstatovat, že pokud žalobce na daném místě byl a byl pokutován, nemohlo mu být v daný okamžik na základě vypsání bloku, ze kterého jediného měl možnost vycházet, jasné, čeho se měl dopustit, tudíž mu na základě takto vypsání bloku nemohl být udělen záznam bodů do bodového systému, když přesný výčet toho, čeho se žalobce měl dopustit, jako i výčet bodů, byl žalobci poskytnut až v souvislosti s oznámením o dosažení 12 bodů, kdy byla žalobci poskytnuta jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ke kterým žalobce do té chvíle přístup neměl.

Dne 7. 8. 2012, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, zák. č. 361/2000Sb., Policie ČR Volduchy, 2 body, kterého se měl dopustit při řízení motorového vozidla značky FIAT BRAVO 1,6 l, RZ: ... tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h v obci D5, číslo bloku na pokutu na místě nezaplacenou: UB/2008 B2987835.

Na kopii bloku B2987835 ze dne 7. 8. 2012 není uvedeno, za co byla pokuta udělena. Nikde není uvedeno, že by se měl žalobce dopustit přestupku překročení rychlosti. Ze slovního označení přestupku „R 90/113 (-3% tolerance)“ žalobce nemohl vyvodit, jakého přestupku se dopustil. V souvislosti s tím je opět nutné odkázat na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Není tedy možné dovodit, že se jedná o pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, na základě kterého by bylo možné udělit záznam bodů do systému.

Pokud se žalobce vůbec na daném území nacházel, nemohlo mu být v daný okamžik na základě vypsání bloku, ze kterého jediného měl možnost vycházet, jasné, čeho se měl dopustit, tudíž mu na základě takto vypsání bloku nemohl být udělen záznam bodů do bodového systému, když přesný výčet toho, čeho se účastník řízení měl dopustit, jakož i výčet bodů, byl účastníku řízení poskytnut až v souvislosti s oznámením o dosažení 12 bodů, kdy byla účastníku poskytnuta jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ke kterým účastník do té chvíle přístup neměl.

Žalobce je navíc přesvědčen, že jestliže vůbec na daném místě byl, pak se tohoto přestupku nedopustil.

Dne 18. 1. 2012, přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb., Policie ČR Rokycany, 3 body, kterého se měl dopustit při řízení motorového vozidla značky FIAT BRAVO 1,6 l, RZ: '... tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, v místě ulice Plzeňská, Rokycany, číslo pokutového bloku: NE/2007 E6197844 100,-.

Rovněž tak na bloku označeném jako E 6197844 ze dne 18. 1. 2012 není dle žalobce uvedeno nic, co by svědčilo o tom, za co je pokuta ukládána. Opět je nutné konstatovat, že jednání popsané slovním spojením „p. řidič“ absolutně nedefinuje, jakého jednání se měl „pan řidič“ dopustit. Nejen pro žalobce je tedy takovýto zápis naprosto nesrozumitelný. Opět je nutné uzavřít, že se nejedná o pravomocné a vykonatelné rozhodnutí.

Žalobce pak absolutně nesouhlasí s vyjádřením prvoinstančního správního orgánu, že ze slovního spojení „p. řidič“ jednoznačně a nezaměnitelně vyplývá, že účastník řízení nebyl jako řidič připoután bezpečnostním pásem, když paragrafovým zněním daného přestupku je opět obecný, výše uvedený § 125c odst. 1 písm. k), z jehož samotného znění není možné zjistit, jakého přestupku se řidič dopustil. Žalovaný se k tomuto tvrzení žalobce nikterak nevyjádřil, pouze obecně konstatoval, že z každého pokutového bloku je zcela jednoznačné, jakého přestupku se žalobce dopustil. V tomto případě je opět nutné odkázat na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 127/2014.

Z předmětného bloku jednak není jednoznačné, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, a proto nemohlo být žalobci jasné bodové hodnocení jeho jednání, a jednak jednání žalobce nebylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nemohlo být zaměnitelné s jiným jednáním, ba dokonce si žalobce troufá tvrdit, že jednání žalobce, jako řidiče, nebylo v bloku popsáno vůbec.

Je tedy opět nutno odkázat na shora uvedenou argumentaci, a to že pokud se žalobce vůbec na daném území nacházel, nemohlo mu být v daný okamžik na základě vypsání bloku, ze kterého jediného měl možnost vycházet, jasné, čeho se měl dopustit, tudíž mu na základě takto vypsání bloku nemohl být udělen záznam bodů do bodového systému, když přesný výčet toho, čeho se žalobce měl dopustit, jako i výčet bodů, byl žalobci poskytnut až v souvislosti s oznámením o dosažení 12 bodů, kdy byla žalobci poskytnuta jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ke kterým žalobce do té chvíle přístup neměl.

Žalovaný k popisu přestupku zmínil taktéž judikát Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014 – 39, když v první řadě odkazoval na řešení problematiky chybějícího podpisu na pokutovém bloku. Žalobce proti tomu namítá, že v jeho podáních nikdy nebylo argumentováno chybějícím podpisem, a proto se toto zdá být nadbytečným. Žalovaný odkazuje na odst. 22 výše uvedeného judikátu, který se zabývá obsahovou stránkou pokutového bloku a který pro svou argumentaci využil i žalobce v tomto i předchozích podáních. Žalovaný opět konstatuje, že namítané pokutové bloky a všechny popisy jsou jednoznačné a srozumitelné. Žalobce si je však jist, že dokázal na základě shora uvedené argumentace prokázat, že názor žalovaného o jednoznačnosti a srozumitelnosti jednotlivých pokutových bloků je zcela mylný.

Žalobce je nadále toho názoru, že obsah pokutových bloků je nejednoznačný a nesrozumitelný, a odkazuje pak na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010 – 105, jehož právní věta zní: „*Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (§ 123b a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu).*“

V neposlední řadě je nutné upozornit i na skutečnost, že žalobce nebyl o tom, že má vysoký stav bodů v bodovém hodnocení včas upozorněn, když ze shora uvedených pokutových bloků a uložených pokut nemohl nijak vyčíst, čeho se měl dopustit. Po době, která uplynula, je dokazování toho, kde a s kým účastník byl a zda byl či nebyl připoután bezpečnostním pásem, či překročil rychlost, jen obtížně dokazatelná. Tato skutečnost je sama o sobě důvodem pro to, aby byly jednotlivé uložené pokuty v rámci soudního řízení přezkoumány a provedeny navrhované účastnické výpovědi a výpovědi příslušníků Policie ČR, kteří se měli na jednotlivých kontrolách podílet.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti je žalobce celkově přesvědčen o tom, že obsah spisu v době vydání rozhodnutí žalovaného neposkytoval dostatečný podklad pro vydání rozhodnutí ve věci, když na jeho základě, konkrétně tedy na základě nečitelných či nejednoznačně slovně označených pokutových bloků, nebylo možno zjistit skutkový stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Ačkoliv je záznam bodů do bodového hodnocení pouze určitým administrativním úkonem, nelze přehlédnout, že dosažení hranice 12 bodů, má pro žalobce natolik závažné následky, že je nutno jej hodnotit jako zásah do veřejného subjektivního práva.

S ohledem na tyto skutečnosti pak mělo být v rámci řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a odvolacího řízení pečlivě zváženo, zda ve věci provedené důkazy, resp. obsah spisu jsou dostatečným podkladem pro to, aby mohl být učiněn závěr o tom, že žalobce skutečně spáchal všechny uvedené přestupky a že mu za tyto přestupky byl také připsán správný počet bodů.

V této souvislosti pak žalobce řízení odkazuje i na judikaturu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010.

Žalobce má tedy za to, že na základě výše uvedených skutečností, nebylo možno rozhodnout tak, jak rozhodl žalovaný, tj. že námitky vznesené ze strany žalobce nejsou oprávněné. Žalobci navíc tímto rozhodnutím vznikla nenapravitelná újma, když osobní automobil je nedílnou součástí pro zajištění jeho každodenních potřeb, když jej potřebuje užívat z důvodu dopravy do zaměstnání. Celkově pak má žalobce za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, je vydáno v rozporu s podklady ve spise, který je jednak neúplný a jednak z něho nevyplývá, že by se žalobce dopustil všech předmětných dopravních přestupků. Žalovaný se za této situace nevypořádal řádným způsobem s argumenty žalobce a rozhodnutí nebyl oprávněn vydat.

[III] Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 22. 7. 2016, v němž nejprve stručně zrekapituloval obsah žaloby a plně se odvolal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se argumenty žalobce, které jsou nyní uvedeny rovněž v žalobě, pečlivě zabýval. V řízení o námitkách si správní orgán vyžádal pokutové bloky k namítaným přestupkům, ze kterých bylo zjištěno, že obsahují všechny náležitosti k tomu, aby na základě těchto rozhodnutí v blokovém řízení mohly být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný má za to, že oba správní orgány učinily v řízení vše, co bylo zapotřebí, přezkoumaly věc i z pohledu závěrů soudní judikatury a nebylo shledáno žádné pochybení týkající se záznamu bodů žalobce.

Je třeba zdůraznit, že pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je podle správního řádu nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí (bloku), pokud není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. A to se v daném případě nestalo, proto správní orgány musejí vycházet z pokutových bloků (z jejich obsahu).

V ostatních bodech žaloby se žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu pro nedůvodnost zamítnout.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno soudním řádem správním.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud rozhodl o věci samé bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný vyslovili s takovým postupem souhlas.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba je částečně důvodná.**

Prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 22. 1. 2016, čj. MMP/016667/16, dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce proti provedeným záznamům, kterými bylo ke dni 9. 11. 2015 dosaženo 12 bodů v registru řidičů, jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil.

Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí se podává, že žalobci byly v období od 18. 1. 2012 do 9. 11. 2015 zaznamenávány body v bodovém hodnocení řidiče pro porušení níže specifikovaných pravidel silničního provozu. Přestupek, kterým žalobce dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, je přestupek ze dne 9. 11. 2015.

Soud nejprve zaměřil pozornost na poměrně obecně koncipované námitky tvrdící „zásadní porušení zásad správního řízení“ a dospěl k závěru, že v oné obecné rovině nebyly důvodné.

Správní orgány v dané věci mohly skutečně zkoumat pouze to, zda byly jednotlivé pokutové bloky způsobilé být podkladem pro zápis bodů do žalobcova bodového konta řidiče. To, jak se s tím vypořádaly, je uvedeno níže. Každopádně, v řízení, které spolu s rozhodnutími v něm vydanými, bylo předmětem soudního přezkumu ve věci sp. zn. 30 A 95/2016, skutečně nebyl prostor pro výslechy policistů, kteří žalobci udělili pokuty. Stejně tak Policie ČR, resp. její příslušníci nemá/nemají zákonnou povinnost sdělovat řidičům dopouštějícím se přestupků, jak je ten či onen přestupek bodově ohodnocen. Žalobce rovněž neuvedl, v kterém případě mu byl zaznamenán nesprávný počet bodů. Při takové obecnosti námitek proto soud nemohl jinak než uzavřít, že by byl žalobce zkrácen na právech.

Jinak tomu ovšem bylo v případě námitek brojících proti jednotlivým přestupkům, resp. pokutovým blokům. O nich soud uvažil následovně.

Předně je nutno upozornit, že na pokutovém bloku jsou omezené možnosti pro vyjádření příslušných skutečností. Podle § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*přestupkový zákon*“), se na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Přiměřeně pak nutno aplikovat § 77 přestupkového zákona o výroku rozhodnutí, avšak nelze odhlédnout o toho, že se nejedná o klasické rozhodnutí, ale o blok (byť soudní praxe posunula jeho vnímání také jako rozhodnutí, ovšem rozhodnutí *sui generis*). Na to pak navazuje rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, z níž soud považuje za významné citovat z rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, kde je mj. konstatováno toto: „(...) S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce

porušil“. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že v některých případech se dovodí srozumitelnost informací uvedených na pokutovém bloku i s určitým výkladem, třeba použitím obvyklých zkratk apod. Ostatně, hlavním kritériem pro posouzení toho, zda konkrétní jednání je v pořádku nebo ne, je to, zda skutečně ten skutek a jeho právní kvalifikace jsou popsány tak, aby byly srozumitelné a odlišitelné od jiných skutků.

- k přestupku ze dne 11. 4. 2014

Podkladem pro záznam bodů byl v tomto případě pokutový blok ze dne 11. 4. 2014, série FC/2013, č. C 0882513. Pokutový blok obsahuje seznatelné (ve smyslu kritérií nastíněných v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož je možné, za stanovených podmínek, přijmout i strohé a zkratkovité formulace) údaje o porušení § 6 odst. 1 písm. a), resp. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. A těmto kritériím vyhovuje i slovní popis jednání, kterého se měl přestupce, tedy žalobce, dopustit (= „*jízda s vozidlem bez bezpečnostních pásů*“). Soud je přesvědčen, že na úrovni argumentace žalobce nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Lze dodat, že určitá srozumitelnost vyplývá i z toho, že blok byl žalobcem podepsán (svůj podpis nezpochybnil), tedy žalobce zřejmě věděl, co podepisuje, a v okamžiku, kdy tak činil, mu to bylo dostatečně srozumitelné. Žalobce v žalobě sám tvrdí, že automobil registrační značky ..., který měl dne 11. 4. 2014 řídit, bezpečnostní pásy měl a má, a tak následné žalobní tvrzení o tom, že byl sankcionován za řízení automobilu, který pásy nemá, je třeba považovat za účelové.

- k přestupku ze dne 14. 3. 2013

Podkladem pro záznam bodů byl v tomto případě pokutový blok ze dne 14. 3. 2013, série FC/2013, č. C 0874514. Pokutový blok obsahuje seznatelné (ve smyslu kritérií nastíněných v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož je možné, za stanovených podmínek, přijmout i strohé a zkratkovité formulace) údaje o porušení § 6 odst. 1 písm. a), resp. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. A těmto kritériím vyhovuje i slovní popis jednání, kterého se měl přestupce, tedy žalobce, dopustit (= „*nepřipoután*“). Soud je přesvědčen, že na úrovni argumentace žalobce nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Stejně jako v případě přestupku ze dne 11. 4. 2014 lze podotknout, že blok byl žalobcem podepsán (ani zde svůj podpis nezpochybnil), tedy žalobce zřejmě věděl, co podepisuje, a v okamžiku, kdy tak činil, mu to bylo dostatečně srozumitelné. Soud nepovažuje údaj „*nepřipoután*“ za nesrozumitelný, či nekonkrétní. Stejně tak se neztotožnil s tvrzením o jeho nečitelnosti, neboť z fotokopie, která je součástí správního spisu, s nímž měl žalobce možnost se seznámit, jsou potřebné údaje bez větších obtíží seznatelné.

- k přestupku ze dne 7. 8. 2012

Podkladem pro záznam bodů byl v tomto případě pokutový blok ze dne 7. 8. 2012, série UB/2008, č. B 2987835. Pokutový blok obsahuje seznatelné (ve smyslu kritérií nastíněných v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož

je možné, za stanovených podmínek, přijmout i strohé a zkratkovité formulace) údaje o porušení § 18 odst. 3, resp. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. A těmto kritériím vyhovuje i slovní popis jednání, kterého se měl přestupce, tedy žalobce, dopustit (= „R 90/113, - 3 % tolerance“). Soud je přesvědčen, že na úrovni argumentace žalobce nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Blok byl žalobcem podepsán (svůj podpis nezpochybnil), tedy žalobce zřejmě věděl, co podepisuje, a v okamžiku, kdy tak činil, mu to bylo dostatečně srozumitelné. Soud nepovažuje údaj „R 90/113, - 3 % tolerance“ za nejasný. Ve spojení s „paragrafovou“ specifikací žalobcova přestupkového jednání je zřejmé, že překročil maximální povolenou rychlost 90 km/h, když mu bylo naměřeno, po odečtení tolerance měřicího zařízení 113 km/h.

- k přestupku ze dne 18. 1. 2012

Podkladem pro záznam bodů byl v tomto případě pokutový blok ze dne 18. 1. 2012, série NE/2007, č. E 6197844. Byť pokutový blok obsahuje seznatelné (ve smyslu kritérií nastíněných v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož je možné, za stanovených podmínek, přijmout i strohé a zkratkovité formulace) údaje o porušení § 6 odst. 1 písm. a), resp. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kritériím absolutně nevyhovuje slovní popis jednání, kterého se měl přestupce, tedy žalobce, dopustit. Slovní popis není totiž uveden vůbec, když v příslušné rubrice bloku je uvedeno, vedle data a místa přestupku a údaje o § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, pouze „p. řidič“. Žalobcovy námitky jsou proto v tomto případě důvodné.

Byť byl blok žalobcem podepsán (svůj podpis nezpochybnuje), nesplňuje ani minimální požadavky předestřené Nejvyšším správním soudem (viz výše) na to, aby *konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním*. Jak bylo již řečeno, o slovním popisu přestupkového jednání nemůže být v daném případě řeči, protože údaj „p. řidič“ přestupek rozhodně nepopisuje.

Za takových okolností proto správní orgány pochybily, když považovaly pokutový blok ze dne 18. 1. 2012, série NE/2007, č. E 6197844, za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do žalobcova bodového konta řidiče. Ono pochybení pak mělo vliv na zákonnost rozhodnutí.

Shrnuto, zatímco v případech žalobcových přestupků ze dnů 11. 4. 2014, 14. 3. 2013 a 7. 8. 2012 soud neshledal na straně správních orgánů pochybení v tom, že dospěly k závěru o způsobilosti předmětných pokutových bloků být podkladem pro zápis bodů, v případě přestupku ze dne 18. 1. 2012, resp. pokutového bloku série NE/2007, č. E 6197844, z popsanych důvodů pochybily. Tato námitka proto byla důvodná.

[V] Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). **Vzhledem k uvedenému soud napadené rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 zrušil pro nezákonnost a současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení**

(§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že k pochybení, které soud vytkl správním orgánům, došlo v první řadě při rozhodování prvoinstančního správního orgánu, soud pro nezákonnost zrušil i rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů, ze dne 22. 1. 2016, čj. MMP/016667/16 (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Žalobci byla přiznána náhrada důvodně vynaložených nákladů v zastupkyní nárokové částce ve výši **13.467,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby v plné výši, tj. 3.100,-Kč/úkon, za jeden úkon právní služby ve výši jedné poloviny, tj. 1.550,-Kč/úkon (dle návrhu zastupkyně žalobce), a z náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300,- Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „advokátní tarif“). Za úkony právní služby oceněné v plné výši se považují převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby. Za úkon oceněný jednou polovinou soud považuje podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Odměna advokáta a náhrada advokáta byly navýšeny o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, tj. 1.817,-Kč, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).

Náhrada za soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě nebyla žalobci přiznána, neboť tento návrh nebyl úspěšný a žalobě odkladný účinek přiznán nebyl.

Do nákladů soudního řízení nelze zahrnout náklady předchozího řízení před správním orgánem, nýbrž pouze ty náklady, které vyvstaly přímo kvůli soudnímu řízení. Z toho důvodu nebyla žalobci přiznána náhrada nákladů za správní řízení vyčíslená jeho zastupkyní ve výši 4.719,- Kč.

Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 31. října 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová